# Temps Ordinari - La Santíssima Trinitat

Per Administrador el dg., 31/05/2015 - 09:00

Dt 4,32-34.39-40
Rm 8,14-17
Mt 28,16-20

Adoneu-vos de la ubicació de la diada, a la frontera entre la fi del cicle Pasqual (Pentecosta) i la recuperació dels diumenges de l'any. En un sentit diria que ens urgeix una síntesi i la panoràmica del que hem anat considerant en aquest temps fort litúrgic; **perill**, tanmateix, **d'incòrrer en *mer racionalisme*** (cas del Prefaci d'aquest dia) que enterboliria la simplicitat de la Revelació del Misteri trinitari diví i de la nostra participació. Els textos del NT demanen la ***mirada contemplativa*** al tema i presuposen *una* ***EXPERIÈNCIA.*** Frapa com la **1ª Joan** (3,23-24) contraposa a *l'acusació del cor* -que sovint ens aclapara- una altra ***experiència del creient*** : *I aquest és el seu manament: que creguem en el nom del seu Fill JC i que ens estimem els uns als altres. Els qui guarden els seus manaments* (els dos esmentats) *estan en Déu, i Déu en ells. I* ***CONEIXEM que està en nosaltres PER L'ESPERIT que ens ha donat.*** Presuposa que ***M'ADONO*** *d'aquesta Presència trinitària* perquè he acollit l'amor i m'esforço en practicar el nou manament de l'amor. Dic això per tal d'exorcisar una consideració *nominalista* a propòsit de la Trinitat, que tingui poca o nul·la incidència en la vida. En aquest sentit dirà Lluc en el seu comentari que segueix al ***Pare Nostre***, i en una fonamental petició: *Dona'ns cada dia* ***el pa*** *que necessitem..* Doncs bé, *si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills,* ***molt més*** *el Pare del cel* ***donarà l'ESPERIT SANT*** *als que l'hi demanen* (**equació** *Pa-Esp. Sant***)**. I és que sortir d'un mateix per **l'amor** i la **pregària des de JC al Pare,** esdevenen el camí reial per a fer una *experiència de* ***l'Esperit*** i, per tant, *trinitària.* Per altra banda, si la pregària s'adreça a l'***Abba*** *de Jesucrist,* la seva mateixa condició de possibilitat és la de ***viure portats per l'Esperit..*** *perquè vosaltres* ***heu rebut un Esperit*** *que ens ha fet fills i ens fa cridar:* ***Abbà, Pare!*** *Així* ***l'Esperit s'UNEIX*** *al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu* (2ª lect. de Romans 8, 14-17) i, a Gàl 4,5: *Sabem que som fills de Déu, perquè* ***l'Esperit*** *del seu Fill que ell ha enviat,* ***crida en els nostres cors: ABBÀ, Pare!*** (antífona de comunió). Aquests pocs testimonis del NT ens consciencien de com la via d'accès a la Vida divina és la **donació** per part de Jesús, el Senyor, **del seu Esperit:** es tracta del do Pasqual per excel·lència, culminació de l'*entrega del Servent* a la Creu (19,30): *Llavors inclinà el cap* ***i va lliurar l'Esperit*** (lliura als creients l'Esperit) i ho confirma en la 1ª aparició als Apòstols: *Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: -Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres. Llavors* ***va alenar damunt d'ells*** *i els digué:* ***REBEU L'ESPERIT SANT..*** (20, 20-22). Per tant, el do és temporalment previ al de la Pentecosta -*de llançament* de l'Església-. **L'Evangeli** d'enguany, de Mt 28, 16-20, fa dues afirmacions importants: a) l'esment de **la fòrmula trinitària** en el Baptisme b) i la voluntat de **permanència** *amb vosaltres, cada dia, fins a la fi del món.* La *proskinesis = postració* davant el Senyor -ni que alguns dubtessin- forma *inclusió* amb la del començament de l'Evangeli = i els mags d'Orient *l'adoraren* (2,11). Aquests van reconèixer en l'infant de Betlem ***l'únic*** *Déu*, en tant que ara l'evangelista Sinòptic confessa **el Misteri *trinitari***, i ho fa per primer cop en tancar la Revelació al seu Evang. Es tracta d'un **procès** que ens ha de fer concienciar i que té -com a punt de partida- la fe i el Baptisme *en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.* **Aquest -**no pas Altre**- és el Déu que *ENS VE A TROBAR i del que ens hi hem deixat trobar.*** Aniriem a palpentes si no s'hagués *auto-revelat*. Sorpresa del creient de l'AT i, en aquest sentit, funció de la **1ª lectura** d'enguany: **Deuteronomi** 4,32-34.39.40. **-Déu que es manifesta i actua:** *Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob..* ***Déu dels pares;*** **-Déu de la Revelació del Nom** = ***Jo sóc! -SERÉ!-*** (ho anireu descobrint en la seva actuació: gesta de l'alliberament d'Egipte i del compliment: *ha lluitat a favor nostre!* Ho expresa amb emoció el **Testament de Moisès:** no és pas el Déu de la filosofia, ni el de les especulacions asiàtiques -mena de *magma* sense *Jo* ni personalitat-, ***és*** *ben bé* ***un TÚ*** (té cor i té consciència) = ***Déu és AMOR,*** pot dir *NOSALTRES* i, alhora, ***és per a nosaltres:*** *Tant ha estimat Déu el món, que l'ha donat.. No us deixaré orfes* (4ªrt Evang) No ho puc entendre, em supera.. només em resta l'obediència de la fe i, en aquest sentit: -per una banda, *joia d'intuir* ***la riquesa de Vida que hi ha EN DÉU*** i que em resulta *indicible* i, -per l'altra, *joia de conèixer com ha volgut que* ***participessin*** *d'aquesta vida divina,* ***per l'inserció de Crist-Jesús*** *en la nostra realitat:*El text de **Romans** ho manifesta com a ***Revelació de JC:*** *-****donació del Fill*** *per part del Pare* i -***donació de l'Esperit Sant*** *per part del Fill,* com a nova ***respiració*** *que ens hi capacita pels sentiments filials* (***Abbà***) per la fe i el baptisme. -és ***el més REAL =*** *íntim i trascendent* alhora, -obre el cor i la intel·ligència *per a creure* = ***testifica*** *en nosaltres* (miracle de la fe). -de cap manera no es trata d'una veritat *indigesta -****n'és l'ESENCIA de tot-*** = no som pas *teístes,* sinò ***crist*** *ians.* -possibilita sostenir un diàleg personal amb Ell = *des de* ***JC -*** *al* ***Pare*** *- en* ***l'Esp. Sant.***

**Imatge de la *RESPIRACIÓ: pranayama cristià =***

*inspiració – retenció – expiració:* ****En el NOM del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. *GLÒRIA al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant *Abba,*** *Pare* = ens dóna la *Parresia* = abandó i acolliment : *JC* ***és SENYOR *L'experiència de Déu és una experiència. de l'ESPERIT, de DIVINITZACIÓ*** ***Facilita la CONNATURALITAT de la Fe *No és pas afirmació *racionalista,* ni *teorema intel·lectual,* ans, ***acte del **cor *intel·ligent*** i de la **ment *cordial = de la* integritat *de TOT l'ésser.***